

BISERICA COZMA

REVISTA BISERICĂSCO-CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPĂRĂNIEI ORTODOXE ROMĂNE A ARĂDULUI

Erupția Vulcanului baptist.

De Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

Cap. III.

Desbinarea la Congresele din Timișoara.

Ziua de 9 Sept. a. c. a adus mari surprize pentru președintele Ion Socaciu și secretarul general Ion Ungureanu. Aceștia, ca prin vis, se pomenesc deslătuiți de un congres baptist, ținut în Timișoara, în următoarele împrejurări, expuse de dl. Ion Ungureanu într-o adresă a sa către Ministerul Cultelor. În adevăr cu adresa Nr. 146 din 17 Sept. a. c. dl. Ungureanu arată Ministerului că Uniunea baptistă a convocat adunarea generală anuală, pe zilele de 9 și 10 Sept. 1932 la Timișoara, conform articolului 6 din Statutul Uniunii și anume astfel, ca tot la 25 membri să se trimită un delegat oficial.

În preajma Congresului s'a ținut (în 8 Sept.) ședința comitetului general al Uniunii, cu 32 membri. În ședința comitetului s'au desbătut următoarele: Președintele Ion Socaciu arată că misionarul american Walter Craighead dorește să participe la Congres. I-se dă telegramă de invitație.

Ion Socaciu arată că democrația rău înțeleasă (notați: bapțiștii cari se lăudau până acum cu democrația se tem acum de ea) produce neînțelegeri interne. Aduce apoi acuzele ce s'au adus secretarului general Ion Ungureanu. Acesta este acuzat de unii bapțiști că ar fi pârât la jandarmerie pe unii frați, că ar fi sustras dela fondul edil 60.000 lei, iar dela comunitatea Arad 63.000 lei. Dl. Ion Ungureanu se scuză că nu a dat pe nimeni la jandarmi, și spune că el nu face politică; așa cum l-au acuzat Cocuș și Pascu. Ungureanu acuză pe Cocuș și Pascu că aceștia au deferit jandarmilor pe unii bapțiști și au cerut dela autorități autorizație de a face propagandă lupistă. Primind refuz, au cerut prefectului din Arad autorizație, spunându-i neadevărul că ei ar fi național-țărăniști. Co-

cuș acuză pe Ungureanu că este liberal. *Iată dar că și unii și alții se acuză reciproc, că ei fac politică.*

În ședința comitetului, bapțiștul Borlea din Dezna (Arad) arată că predicatorii Pascu și Cocuș au batjocurit pe Ungureanu, Socaciu și Dan către bapțiști. Predicatorul Cozman acuză pe Cocuș că aranjează pe sate jocuri sociale dăunătoare moralității.

Președintele Socaciu vorbește de procesul ce au cu bapțiștul Nica Neța din Arad la judecătoria din Arad și că la desbateri Cocuș și Imbroane au acuzat pe Ungureanu că ar fi numit pe episcopul Grigorie al Aradului: *călăul nostru*, cu scopul de a câștiga pe judecător în favoarea pârătorului Neța.

Se discută că Ungureanu a fost acuzat că ar fi agent sovietic. Se combate zvonul că el ar fi fost arestat în Arad și București și se arată că acuzele sunt fără temei, iar pentru sumele de 60.000 lei și 63.000 lei lui Ungureanu i se dă descărcare.

Urmează apoi cererea bapțiștilor din București, parcul Ferentari, cari doresc să aibe voie a face propagandă în județul Ilfov. Dl. Adorian, se opune, dar cererea se aprobă la insistența membrilor din comitet Branea, Manolescu și Görung.

Vine apoi o scenă nostimă: Cocuș și Pascu sunt scoși afară, pentru că ar fi făcut pări nedrepte și ar fi avut purtare necuviincioasă. Se holărește ca ei să fie deferiți congresului, căci ei: *„caută banul american, căruia i-se închină căci, Cocuș a primit 15.000 lei, — spune fr. președinte — dela americani pentru a-și lua cal pentru călărași cu schimbul”*.

Ziua Congreselor.

În 9 Sept. dimineașa localul destinat adunării generale era ocupat aproape întreg de aderenți ai avocatului Dr. Gheorghe Șimonca din Oradea și ai lui Pețu Balc. Aderenții au fost aduși prin surprindere, cu camioane. Balc voia să se răzbune pentru că a fost deslătuit de Uniune pentru grave abateri prevăzute în art. 25 din Statute. Balc și azi este președintele comunității din Oradea cu dela sine putere.

După deschiderea congresului Socaciu cere ca toți cei din sală să iasă și apoi să intre la ședință numai delegații oficiali. Avocatul Șimonca se opune. Atunci președintele declară nulă adunarea convocată în localul baptiștilor germani din Str. Foch 17 și convoacă congresul în alt local, din Str. Mocioni 13.

Aici se constituie congresul condus de Socaciu, fiind prezenți (cum zice adresa) 180 delegați, reprezentând 665 adunări locale. După constituire se trezesc că o delegație alui Balc, dela celalalt congres (din sala Foch 17) vine să-i invite pe toți la celalalt congres. Dar ei nu se duc, căci — (zice raportul dlui Ungureanu) toate se fac la machinațiile avocatului Doctor Șimonca.

Deci dl Ungureanu arată *Ministerului* că dl *Constantin Adorian* s'ar fi făcut vinovat de grave abateri în manipularea anumitor fonduri bănești și că chiar azi datorează Uniunii suma de 92 nouăzecișidouămii de lei.

Despre secretarul general cel nou, dl Sesonov ales la Timișoara, dl Ungureanu zice că are legături cu baptiștii americani și a venit de curând din America. Dl Ungureanu se face a uita că până mai ieri, alaltăeri și dânsul avea destulă legătură cu americanii, cari acum l-au afurisit după moda baptistă.

Despre Petru Balc, care la congresul din Timișoara s'a ales tutor orfanal, zice dl Ungureanu că este o sfidare, căci *Balc* s'ar fi făcut vinovat de înstrăinarea fondurilor colectate pentru săraci.

Despre bibliotecarul baptist Boșorogeanu, zice Ungureanu, că a delapidat banii fondurilor pentru literatură.

Morar Gavril din Șiria, Ioan Cocuș și Daniil Pascu sunt acuzați că sunt finanțați de americanul Gill, locuitor acum în București.

El cere deci Onor. Minister, să ia măsurile cuvenite împotriva acestor instigatori, considerând totodată de nule și neavenite eventualele lor rapoarte sau procese verbale. Deci vedem, că acum baptiștii dau drept Ministerului să se amestece în chestiunile lor interne, dar înainte de a se certa unii cu alții, toți contestau Ministerului dreptul de a se amesteca în chestiunile cultului lor. Noi credem că Onor. Minister nu va da nici un sprijin nici unuia, ca sub auspiciile statului să ne submineze acești prelinși creștini, cari se băteau în pept cu creștinismul lor, iar acum se află la forurile judecătorești, acuzându-se reciproc de delapidări etc.

Dl Cocuș, în memoriul său din 16 Sept, înaintat Ministerului, se plânge că Ungureanu a întrerupt ședința, încercând să rupă baptismul în două. O majoritate de 90% din delegații comunității dela Arad au votat contra lui Ungureanu, așa că el s'a pus afară de comunitatea din Arad, care recunoaște pe Adorian de președinte al Uniunii. Ministerul are acum tot dreptul să conteste lui Ungureanu orice drept de a se mai găsi în fruntea Uniunii, dar și americanilor le poate spune: iată cui

ai dat bani: unor oameni, cari se ceartă pentru bani, cari reciproc au cerut concursul jandarmeriei și al autorităților administrative unii împotriva altora. Deci nu Evanghelia este scopul lor, deci nu sunt adevărate plângerile că autoritățile persecută pe baptiști.

Baptiștii dizidenți din Oradea-Mare au o revistă separată, „Lumina“, care în numărul 3 (trimestrul III) din anul 1932 prezintă altcum lucrurile dela congresul din Timișoara, aducând în public grave acuze lui Ungureanu și Socaciu, redactorului Ionescu dela „Farul Mântuirii“ și altora. Noi nu ne declarăm nici pentru unii, nici pentru alții, ci dăm în copie o parte din cele publicate în foaia baptistă dela Oradea despre actualii șefi ai baptismului: Cităm din articolul de fond, intitulat: „Congresul dela Timișoara“.

(Va urma).

Predică

pentru sărbătoarea: Intrarea în biserică.

Iubiți Creștini,

„Astăzi în biserică se aduce fecioara, cu totul fără prihană“.

Azi prăznuim intrarea în biserică a pruncel Maria, pe care dreptii Ioachim și Ana o închină Domnului.

Cu ochii sufletului îndreptați spre cei din-tâi pași, pe cari binecuvântata fecioară îi face spre templu, bunii creștini conduc de mână copilașii lor în dumineci și sărbători, și mai vârtos în acestea zile de post și pregătire sufletească, spre ușa sfintei biserici.

Astfel de părinți buni Ingenunchiază alături de fiii lor seara și dimineața în fața sfintei icoane, le împreunează mânuțele spre rugăciune, îi cresc în frica lui Dumnezeu... îi închină Domnului.

Tăria și bogăția spirituală, cu care se înzestreză sufletele în astfel de momente, precumpănesc neasemănat mai mult în viață decât toate bogățiile și știința lumii acesteia.

„David Strauss, marele critic al creștinismului, deci un necredincios, și-a trimis copilul renumitului preot Mehl, ca să-l învețe religia creștină și să-l boteze. Preotul sa dus la Strauss și l-a întrecat: — Cum tu necredincios dorești ca fiul tău să fie crescut în spirit creștinesc?... ori poate glumești? — Nu, zise necredinciosul, doresc ca fiul meu să fie mai fericit ca mine“—(812).

Chela fericirii celei adevărate o primesc fiii în creșterea creștinească.

Impresiile vii, cari se trezesc în fragedul

suflet de copil la prima intrare în biserică, rămân neșterse și stăpânitoare pentru toată viața.

Pe cât de fericiți sunt astfel de copii, pe atât de răsplățiți sunt părinții lor. Nu cunosc o fericire mai superioară decât a mamei, care după serviciul sf. liturghii întinde alături și mâna fiului sau a ficei sale după anafora.

Apoi cine ar putea prețui îndeajuns atmosfera de seninătate și satisfacții a vieții familiare, dăruită cu copii, crescuți în duhul evangheliei lui Hristos? Ori cu ce s'ar putea răsplăti fericirea părinților ai căror copii trăiesc creștinește iar prin viața lor sunt o binecuvântare pentru aceia, în mijlocul cărora viețuiesc.

Maril cărmuitori ai bisericii, oameni cu înalte situații sociale, — fiii unor părinți din familii modeste, — în cea mai mare parte pot mulțami succesul lor în viață, spiritului de răbdare, de smerenie, de sânguință, de muncă, pe cari le-a altoit în sufletul lor creșterea creștinească din căminul familiar.

Prin aceasta creștere părinții buni pun temelie fericirii copiilor lor, căci nu în mulțimea diplomelor și nici în mormanul de aur, ci în curetența sufletului și în sănătatea corpului stă adevărata condiție a fericirii.

Dar, durere, mulți părinți se complac într'o păcătoasă indiferență față de creșterea copiilor lor. Premerg în viață cu exemple rele. Copiii lor nu-i aud nici când rostind vr'o rugăciune, nu-i văd nici odată făcând măcar semnul crucii. În timpul sf. serviciilor religioase ei înșiși își caută tot felul de distracții ușoare, sub influința cărora sufletul copiilor rămâne sterp, străin de preocupări spirituale.

În sufletul astorfel de fii prind rădăcini tot felul de apucături rele.

Cât este de nesocotită, ba chiar condamabilă, fapta tatălui, care, ca să-și închipuie mai mare fățul, îi pune cu deasila țigarea în gură, deoarece îi șade bine; ciocnește cu el păhare, socotind că glumește; îl admiră când lovește sau înjură pe bunica, pentrucă-i urâtă? sau îl obicinuește la tot felul de sporturi și dexterități trupești, uitând cu desăvârșire... sufletul.

Vai lor, căci își vor lua plata nu numai în rătăcirile și durerile trecătoare, ci chiar în însăși nefericirea fiilor lor.

Minorii cleptomani și răufăcători, de cari adesea scriu gazetele, sunt în mare parte nefericiți, cari n'au avut parte de educație religioasă.

Străzile orașelor sunt adesea împânzite de copilași sdrențuroși și murdari, cari acostează pe trecător la tot pasul, cu mâna întinsă, și atunci când au luat banul fug să dea de știre

și altor cerșitori minori, că au dat de un client. Datorința creștinească e ca să dăruiești și ultimul ban, pentru potolirea foamei sau acoperirea altor trebuinți; când motivul cererii e lipsa. Când te gândești însă, că nefericiții copilași sunt de multe ori puși pe drumuri, desculți, în frig, numai ca să stârnească milă, atunci te înfiozezi de crima de cari sunt capabili unii oameni, cărora nici nu li se mai poate da cinstitul nume de părinți.

Exemple de astfel de denaturate stări obvin adesea, ca semn de mare decadentă morală.

O Doamne, trezește în sufletele tuturor părinților adevărata dragoste de fiii lor. Fă ca să înțeleagă toți părinții, că pilda dreptilor Ioachim și Ana este o sfântă poruncă pentru ei.

Dacă am mare durere cugetând la dezastul moral, care se petrece în sufletul nefericiților de cari am amintit, mă bucur, că vă văd pe voi, dragi școlari și școlărițe, în haine curate, înșiruiți în fața sfântului altar în dumineci și sărbători. Prin purtarea voastră voi răsplățiți grija bunilor vostri părinți ce o au pentru voi. — Nu-i uitați niciodată. Rugați-vă lui Dumnezeu să vi-i trăiască. Ascultați-l, căci copiii cei buni își arată iubirea față de părinți prin ascultare și supunere.

Fecioara Maria a închinat dela vârsta de trei ani viața ei templului. — Închinați și voi sufletele voastre lui Isus. — Dăruiți inima voastră în paza lui Isus, până când este încă neîntinată de rugina păcatelor.

Gândiți-vă cum s'a purtat Fecioara Maria și voi faceți ca ea. Ascultați ce dulce vă aduce aminte de aceasta glasul sfintei biserici în cuvintele: „Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta“.

Doamne luminează și îndreptează pașii fiilor noștri, iar pe noi ne învrednicește ca prin viață curată să le fim bună pildă pururea treji și veghetori în îndrumarea lor spre Hristos, sub a cărui divină ocrotire să putem îndrepta pașii lor. Amin.

Pr. Meletie Șora
paroh.

Duminica a XXVI după Rusali.

Lăcomia. (Luca Cap. 12 v. 16—21).

Iubiți credincioși!

Lumei de azi cu drept cuvânt i se poate spune, că este bolnavă. E ceva putred, ceva vițios. Nemulțumirea a cuprins pe toți. Nu

auzi decât oamenii plângându-se de mizerie, neajunsuri, lipsuri.

Ce poate fi cauza? Cataclismul războiului, pe lângă multe alte necazuri, desigur a contribuit mult și la starea nenorocită a oamenilor de azi.

Din istorie știm, că după toate războaiele mari, moravurile oamenilor s'au stricat și omenirea s'a lăsat cuprinsă de cele mai grozave păcate. Una din căpeteniile acestor păcate este fără îndoială: *lăcomia*. Azi, deși războiul ucigător de oameni s'a terminat, e totuși în continuare alt războiu și par'că bătăuie mai grozav. E războiul ce se dă în numele lăcomiei.

Cei tari, cei cu bogății, luptă neîncetat cu cei slabi, cei necăjiți. Bogăția cu sărăcia duc o luptă de exterminare. Cei bogați își varsă în luptă toată energie, toată speculațiunea, spre a și apăra averea, — dacă nu o pot spori — iar cei slabi, cei neavuți să zbat din rășputeri spre a ajunge la o soartă mai bună. Și când te gândești, că după războiu câte elemente slabe n'au fost aduse la suprafață.

Cine este azi mulțumit? Toți doresc ceva mai bun. Câtă poftă de mai mare, de mai bun nu găsești la cel mai neînsemnat om? Lăcomia împinge pe om la cele mai nesățioase pofte.

Ah! biată omenire, dacă vrei să înțelegi ce păcat mare este lăcomia și ce lucru fără de preț este înaintea Domnului bogăția strânsă pe pământ, ascultă dumnezeiasca parabolă rostită de Domnul nostru Iisus Hristos și citește azi în sf. Evanghelle și vei găsi o admirabilă și mult grăitoare pildă în legătură cu păcatul lăcomiei.

Ascultați ce zice Domnul: „Unui om i-a rodit țarina“. Și el cugetând în sine zicea: „Ce voi face cu rodirile mele. Acestea voi face: Dărăma-voiu jirnițele mele, și mai mari le voi face și acolo voi strânge toate rodirile mele. Și voi zice sufletului meu: „Suflete, ai multe bunătăți, puse spre mai mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te“. Dumnezeu însă l-a rostit: „Nebune! Întru aceasta noapte cerzor dela tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor mai fi?“ Așa se întâmplă cu cei ce-și adună comori sieși, iar pentru Dumnezeu nu se înavușește“.

Iubiții mei! În clipele voastre de adâncire a lucrurilor și a vieții, cugetul vostru nu v'a îndemnat nici odată să aprofundați aceste cuvinte ale Domnului?

Când ai un munte înaintea ta, e clar, că nu poți vedea ce aste dincolo. Așa este și cu comoara adunată pe pământ; ocupă un spațiu

prea mare în viața noastră și nu le lasă să privim și la alte comori ale sufletului. Gândul îți stă mereu la comoară pe care o vezi într'o frumusețe nespūsă, fără ca să-ți deie răgaz să privești și la lucruri, cari au o frumusețe permanentă.

Bogăția pământească e totdeauna înșelătoare, pentru că nu dă tot ce făgăduiește. Fiecare om dorește să aibă viață, sănătate și un trai tihnit. Avera pe toate acestea le făgăduiește; dar le dă oare? Sănătate ne dă oare bogăția? În cazul acesta cei bogați ar fi să nu mai fie bolnavi. Oare tihnă ne dă bogăția? Asta nici atât. Omul cu cât este mai bogat și cu cât are mai mult, cu atâta dorește și mai mult.

Rar om bogat zice: „Dumnezeu mi-a dat!“

El își zice: „Eu am câștigat; eu am muncit, și acest cuvânt „Eu“ îi întunecă mintea.

Bogăția îi face pe om să creadă, că în tot locul are mai multă trecere; prin bani crede că își poate satisface toate dorințele și mereu să înstrăinează de Dumnezeu. De câte ori nu se întâmplă, că oameni simpli dela sat, ajungând la situație bună la oraș, gustând din toate plăcerile cari le poate oferi banul, îl amțeșc și cad în cea mai murdară mocirlă; lucru de care cu siguranță ar fi fost ferți dacă nu ar fi ajuns la bani mulți.

Oh! banul este un tiran cumplit. De multe ori se face stăpân pe om, deși omul trebuie să l stăpânească. Și este așa de clar, că cu cât bogăția sporește, cu atât sufletul slăbește. E adevărat că cu banul poți să-ți satisfaci multe pofte, mai ales cele ale trupului, — dar dacă îți poți satisface multe plăceri ale trupului; dacă lumea înconjurătoare ți se închină, și dacă poți să-ți câștigi o seamă de prieteni și admiratori, pe cari îi ai numai până când poți să le dai; atunci te întreb, iubite creștine, dacă cu banii tăi îți poți lungi viața cu o zi măcar, cu un ceas, dacă, însfârșit, poți să-ți câștigi sufletul tău, dacă poți să ți mântuești sufletul tău?

În lumea cealaltă, în „Impărăția lui Dumnezeu“ când vei sta în fața dreptului Judecător — și de acest lucru nu vei scăpa, oricâtă bogăție vei avea — fi sigur că Acela nu te va întreba: „Câți bani ai? Ce palat ți-ai zidit? Câte rânduri de haine ai? Ce fel de beuturi sau mâncări delicioase ai mâncat sau băut?“ Nu acestea te va întreba, ci cu totul altceva. Te va întreba: „Când m'ai văzut flămând, datu-m'ai să mînc; când am fost gol, îmbrăcatu-m'ai? Când am fost bolnav, cercețatu-m'ai? dacă am avut în mâni o carte otră-

vitoare de suflet, luat-o-ai dela mine și alte de acest fel?...

Îngăduiți-mă, vă rog, să vă istorisesc o întâmplare, la care incidental am fost martor ocular.

În războiu, în comuna mea natală trăia o țigancă, mamă la 8 copii, și soțul la armată. Des de dimineață țigancă lua pe umeri traista mare și colinda pela ușile oamenilor după milă. Cătră amiază cu traista plină se întorcea spre bordeiu. Calea o dusă pe lângă școală, unde erau internați prinsonerii italieni aduși pentru lucru.

Liniști de foame — căci în ziua aceea sosiseră din lagăr — văzând țigancă cu traista plină, vie o câțiva cu mâinile uscate întinse prin gard strigau: „Mangiare“ (mânzare). Țigancă o stat o clipă uluită ca de un trăsnet; în ochii ei se iviseră boabe de lacrimi și par'că i se ivi înainte figura bărbatului ei — poate fâmiând undeva prin tranșee. Cu o clipeală de fulger își vârî mâna în traistă și scoase bucată de bucată mălai. Lucrul acesta îi făcea cu o iuteală nelchipsuită. Dar iată, că mâinile vârâte prin gard sporesc; strigătul foamei se aude tot mai mult, iar țigancă, fără să-și deie seama, își vâră mâna mereu în traistă și abea își dă seama că traista s'a golit.

Sta năucă la gard și deodată cu ochii scâlțați în lacrimi o ia fuga pe lângă ulucii spre bordeiu. Din departe îi ies înainte copilașii, strigând de foame. Mama îi întâmpină; îi ia în brațe pe rând, îi sărută cu căldură și începe să plângă cu hohot. Și bleții copii, năuciți, în ziua aceea au rămas flămânzi și nu puteau înțelege de ce plânge mama lor.

Iată, iubiti creștini! o icoană frumoasă a dragostei și milei creștine. Unde sunt vremurile frumoase de demult, când săracul nu bătea zădarnic la ușa bogatului? Dacă ar înțelege bogatul de azi, că bogăția este pentru om un mijloc, un ajutor pentru atingerea desăvârșirii, iar nu o piedică, o sminteală, cum se întâmplă mai des.

În avere nu trebuie văzut un scop, un ideal sau mai bine zis un idol, ci numai un instrument în mâna omului, prin care poate să-și ajute la realizarea idealului spiritual — mântuirea sufletului.

Iubitorii de avuții, toți aceia cari se închină banului ca unui idol; bogatii nemiloși, tuturor acestora le sună îngrozitor cuvintele Mântuitorului: „Cu anevoiă va intra bogatul în împărăția lui Dumnezeu“.

Idealul creștin trebuie să fie: „Împărăția

lui Dumnezeu“, căci zice mântuitorul: „Toate celelalte se vor adauge vouă“.

De încheiere ascultați, iubiti creștini! cuvintele lui Tovie (XII. 8-10): „Mai bine este să faci milostenie, decât a strânge, căci milostenia din moarte izbăvește și curăță tot păcatul. Ceice fac milostenie și dreptate, umplese-vor de viață; iar ceice păcătuiesc, vrăjmașii vieții lor sunt. Amin.“

Pr. Tr. Golumba.

Sfîntirea Bisericei din Bocsig.

Duminecă în 30 Oct. a. c. P. S. Sa agiul Episcop al Aradului a sfîntit, și predat destinației sale, frumoasa biserică românească din frunțașă comuna Bocsig. Comuna Bocsig este una dintre comunele înfloritoare de pe valea Crișului Alb, locuită de țărani harnici, așezați, și cu port neaoș românesc. Comuna este păstorită de doi preoți zeloși și cu râvnă pastorală către păstorii lor. Aici este leagănul dinastiei Caragheorghievici din Jugoslavia. Castelul în care s'a născut actualul Rege sârbesc Alexandru, există și azi și zidurile lui au fost martore la multe talce și zburcări din trecutul acestei dinastii, când trăia aici în surghiun.

Mândru de renumele comunei lor, poporul de aici a făcut cele mai grele sforțări, ca să-și zidească o biserică frumoasă. Și cu ajutorul lui Dumnezeu, prin vrednicia celor doi preoți și sfințele oamenilor de bine, românii din Bocsig au o biserică măreață, cu două turnuri.

P. S. Sa Episcopul Grigorie, deși cam suferind a ținut să grăbească la Bocsig, să prilejuiască zi de sărbătoare și bucurie poporului de aici.

Din Arad înaltul prelat a plecat cu mașina Sâmbătă în 29 Oct. însoțit de P. C. Sa Părintele M. Păcățian consilier eparhial și diaconul M. Măcinic. Peste noapte au poposit la Părintele protopop M. Cosma din Ineu.

În dimineața zilei de Duminecă intrarea P. S. Sale în Bocsig a fost o cale de triumf. Tot poporul, îmbrăcat în haine de sărbătoare, a primit pe păstorul lor iubit, cu o bucurie delirantă. Casele au fost pavoazate cu covoare, verdeață și draperii naționale.

Sfîntirea noului lăcaș de închinare s'a început la orele 9, cu sfîntirea apei, înconjurarea bisericei, ungerea noului Sion, ungerea pereților cu miresme sfinte și stropirea cu apă sfîntită. După așezarea sfintelor moaște în Sf. Altar, s'a început sf. Liturghie. A pontificat însuși P. S. Sa Episcopul Grigorie, asistat de Părintele consilier M. Păcățeanu, protopopul M. Cosma, apoi 14 preoți și doi diaconi. Mulțimea de credincioși, evaluați

la 3000 suflete, n'a încăput în vasta biserică. Dintre intelectuali am observat pe Dr. I. Pop, subprefect județean, Pavel Dârlea profesor și deputat sinodal, P. Dârlea revizor școlar și L. Igrîșan subrevizor școlar, I. Vancu preot gr. cat., A. Bogdan notar etc., precum și o frumoasă cunună de dame și domnișoare. În cursul sfintei Liturghii, care a decurs în mod evlavios, P. S. Sa a împărtășit darul preoției tinerului diacon I. Poleac pentru parohia Cermel, iar întru diacon a fost hirotesit tinerul I. Giurgiu, pentru parohia Mocrea. Răspunsurile liturgice le-a cântat în mod precis corul din Bocsig, condus cu multă dibăcie de directorul școlar din loc R. Furdul.

La priceasnă P. S. Sa a rostit o predică de o concepție profundă, în care a arătat cu exemple din sf. Scriptură și din viața de toate zilele menirea omului aici pe pământ și consecințele mulțumitoare de care se bucură ori care individ sau popor, dacă viețuiește în conformitate cu percepțiile aduse nouă de Mântuitorul Hristos. Puternica predică a învățatului Episcop dela Arad a lăsat o mare dâră de lumină în sufletele credincioșilor noștri din Bocsig.

La sfârșit P. S. Sa a laudat vrednicia preoților din Bocsig, distîngînd pe preotul T. Pap cu brău roșu. Iar Iul. A. Măneran l-a dat act de recunoștință.

După serviciul divin, parohia a dat o masă în onoarea P. S. Sale, unde P. S. Sa a vorbit cu verba-l cunoscută pentru sănătatea Suveranului nostru și despre simțul nostru monarhic și dinastic.

Protopopul M. Cosma a reliefat calitățile și vrednicile eruditului Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa din Arad, care este o podoabă a prelaților din România. Consilierul M. Păcățianu pentru administrație și în special pentru Dr. Ioan Pop subprefect județean, Dl. Dr. Ioan Pop pentru preoție, revizorul școlar Pavel Dârlea pentru colaborarea Bisericii cu școala, Dl. P. Dârlea deputat sinodal pentru preoții din loc, preotul I. Popovici pentru protopopul Cosma s. a.

Cerc religios în Almaș.

Preoții din jurul Almașului, constituiți în „Cercul religios Almaș” au ales ca loc de desfășurare a activităților lor, comuna Almaș. În ziua de 31 Iulie 1932 s'a săvârșit sf. liturghie în sobor de către preoții: A. Giurgiu, I. Popoviciu, N. Toma, E. Tomșa, A. Micluția și Gh. Cereanț. După priceasnă a predicat pr. A. Micluția despre lupta împotriva tuturor relelor din popor. După sf. liturghie s'a fănut sf. maslu pentru bolnavii din parohie. Răspunsurile liturgice au fost cântate cu multă căldură sufletească de către corul intelectualilor din Almaș, condus de binepriceputul dirigent S. Turcu, cand. de preot.

După masă s'a făcut vecerale de cătră pr. E.

Tomșa, după care a urmat vorbirea de deschiderea a pr. A. Giurgiu, președintele cercului, cu sfaturile către popor de a se întări în credință și de a asculta de conducătorii lor. Păr. N. Toma a ținut conferință despre modul cum trebuie să facem educația copiilor. Conferința a fost precedată de o cântare religioasă executată de corul intelectualilor din loc.

Manifestațiunea religioasă a cercului s'a desfășurat cu un program bine ales, care a făcut impresie bună în mijlocul almășenilor. Sfaturile frumoase auzite au priment credința, ce până erl avea rădăcini tari — în această comună fructase în părțile acestea — iar astăzi politicanismul sapă la temelia ei.

Pr. Gh.

Misiuni religioase în Rădești.

Prea Sf. Sa Episcopul nostru Grigorie, stăpânit de dorul de a da cât mai multă hrană sufletească credincioșilor, a trimis pe misionarul eparhial, păr. Z. Brădean, în comuna Rădești (Gurahont) ca să împărtășească credincioșilor învățăturile Mântuitorului. Prea Sf. Sa a făcut această, cunoscând ogorul sufletesc al enoriașilor acestei comuni dornici de multă hrană sufletească.

Misiunea religioasă s'a fixat pe ziua de 23 Oct. 1932. C. sa păr. A. Giurgiu, preot în Rădești și preș. al cerc. relig. Almaș — pentru a da un mai mare fast acestei misiuni — a convocat, tot această zi, și cercul religios, în această comună.

Sâmbătă în 22 Oct. s'a săvârșit vecernia, după care s'a făcut introducerea misiunii prin preotul localului. Seara s'a făcut priveghere, după care a cuvântat c. sa păr. A. Florea, misionar ppsc, despre pocăință. S'au mărturisit bărbați și femei.

Duminecă la orele 9¹/₂ s'a început sf. liturghie în sobor, de către preoții: Z. Brădean, A. Florea, I. Popoviciu, S. Stănijan, E. Tomșa, A. Micluția I. Iancu și Gh. Cereanț. La priceasnă s'au împărtășit preoții apoi mai mulți bărbați și femei. C. sa păr. misionar eparhial a predicat cu multă căldură sufletească despre premenirea sufletului prin credință și fapte bune. Predica a fost ascultată cu deosebită atenție de către credincioși. Biserica a fost aproape plină. Răspunsurile liturgice au fost cântate de corul plugarilor din loc, condus, cu destulă dibăcie, de T. Tomuția plugar.

După masă la orele 3 s'a săvârșit vecernia și sf. taină a masluului. Înainte de sf. maslu c. sa păr. V. Bulz, misionar ppsc, a vorbit despre taina sf. maslu. La sfârșit c. sa păr. A. Giurgiu mulțumește păr. misionar și P. Sf. Sale pentru bunăvoința ce au arătat-o ajutându-l la binevestirea învățăturilor Mântuitorului. La aceasta c. sa păr. misionar răspunde cu o alocuție, care a mișcat inima celor prezenți.

Pr. Gh.

Știri fapte și întâmplări.

Respectarea Duminicii în alte țări.

În Anglia, Duminica toate prăzălțile sunt închise. Nu vezi deschise nici cârciumele, nici berăriile, nici cofetăriile chiar. Teatrele și cinematografele sunt și ele închise în ziua repaosului, ba nici trenurile nu circulă atunci. Englezii se duc în aceea zi, pentru a se reculege sufletește, la biserici și săli unde se predică și se pot asculta diferite concerte religioase. Nu de mult, proprietarii de cinematografe din Anglia au cerut guvernului să le dea voie, ca sălile de cinematografi să fie deschise și Duminica. Cererea proprietarilor de cinematografe, urmând să fie supusă aprobării Parlamentului englez, a provocat mari turburări și discuții, astfel că guvernul a trebuit s'o respingă. Dar nu numai în Anglia, ci și în America în unele provincii, Duminica e zi strictă de odihnă și reculegere sufletească. Astfel populația orașului Baltimore, de 200 de ani respectă cu strictețe Duminica.

Acestea se întâmplă în alte țări creștine... în timp ce la noi... Duminica e zi mare de târg, în bisericile unde mai funcționează școala de Duminică, abia pășește lumea. Toți se abat spre localurile de distracție din oraș, sau... fac vizite cunoscuților. Mai este nevoie de multă trudă încă, până vom isbuti și noi să ne putem îngriji cum se cuvine de cerințele sufletești.

Botezul și înmormântarea în Rusia Sovietică.

Revista strelină „Evaghelia și Libertatea“ ne informează despre ceremoniile laice la botez și înmormântare, acte cu care bolșevicii au înlocuit slujbele religioase.

Astfel, la botez, un delegat al sovietelor aduce copilul în fața adunării, și-l stropește cu rachiu, dându-i un nume. După aceasta se face o masă mare, la care toți cei care iau parte, cântă imnuri comuniste.

La înmormântare, mortul e pus într'un sicriu vopsit roșu. Înaintea dricului merg câteva steaguri roșii bolșevice (în loc de cruce și prapure), iar în urmă muzica cântă marșuri militare. La cimitir, un delegat sovietic vorbește contra religiei creștine și a tradiției. Poporul, silnit și chinuit, primește desigur toate aceste născociri ale cărmuitorilor de astăzi, dar credem că deșteptarea lui sufletească va fi groaznică pentru toți cei cari vor să-l ucidă credința.

Mijloacele de propagandă ale Adventișilor.

E cunoscut la noi faptul, că sectanții, în general, dar mai ales adventiștii și baptiștii, primesc mari ajutoare bănești din alte țări. Iată însă, că adventiștii din jud. Muscel, neputând aduna sau primi bani la timp și având nevoie de mijloace materiale pentru propagandă, s'au apucat de... falsificat monede. Au deschis

pentru aceasta o fabrică în regulă, sub conducerea și controlul aspru a șefilor predicatori Albu și Petre Samoilă. Ei fabricau bani de alamă, cari să se asemene bine cu moneda noastră de 10 lei și propaganda ar fi mers sirună, dacă... nu erau prinși. Acum vor înfunda închiisoarea, unde poate că se vor pocăi așa cum trebuie. Noi reținem faptul, fiindcă el arată bine, că toată cinstea și curăția sufletească, trâmbițate de sectanți, sunt numai de paradă și numai spoială.

În realitate, sufletul lor e plin de patimi și păcate, având nevoie să se pocăiască cu adevărat, mai mult decât cei contra cărora strigă el că nu sunt pocăiți.

Laponi și creștini ortodocși.

Laponii alcătuiesc un popor creștin, care numără vreo 50.000 suflete și trăesc în ținuturile pline de ghiață dintre Suedia și Rusia. De creștini, creștini sunt acești Laponi, dar nu se adună la biserică de cât de două ori pe an. la Paști și la sărbătoarea morților. Atunci se fac și căsătoriile și botezurile lor. Se va întreba însă cetitorul: ce legătură e între acest popor și noi românii ortodocși? Dacă nu este o legătură, apoi este o oarecare asemănare, N'avem și noi Laponii noștri, care nu văd biserica decât de două ori pe an: la Crăciun și la Paști?

La aceste sărbători apare la biserică lume care n'a mai fost văzută luând parte la slujbele religioase, niciodată în timpul anului. Duminica și sărbătorile mulți găsesc de sigur mai nimerit să se ducă la cârciumă, în piață sau să caute felurite prilejuri de distracție.

N'am spus deci bine, că avem și noi Laponii noștri, cu numele numai de creștini.

Biblia în Japonia.

În Japonia creștinismul se întinde foarte repede, datorită lucrului diferiților misionari. Scrierile religioase, și în primul rând Sf. Scriptură, sunt răspândite în mare număr de către numeroase echipe de propagandă. Astfel, în multe hoteluri se găsesc ziare și reviste, în care sunt discutate chestiuni religioase, iar la hotelul „Imperial“ din Tokio s'a hotărât să se pule câte o Biblie, frumos legată, în fiecare cameră, pentru lectura pasagerilor.

Semnele vremii.

Președintele uniunii catolice, Dl Nicolae Betegh, la congresul ținut deunăzi în Oradea-mare, a făcut o declarație extrem de importantă, care merită să ne atragă luarea aminte. Iată ce spune D-sa: „Biserica catolică nu mai trebuie să lupte contra reformatiei și ortodoxiei ci contra ateismului, pentru că ateismul se străduiește să schimbe ordinea socială. Aceasta e lupta cea nouă, pe care trebuie să o dea Uniunea catolică din România.“

Din parte-ne ne bucurăm de aceasta nouă direcție de muncă în sânul uniunii catolice, fiindcă dânsa se îndreaptă cu l'pta ei contra ateismului, dar mai ales contra consecințelor lui la orașe și sate, adevăratul dușman al întregii biserici creștine. În fine ne întâlnim pe terenul de muncă adevărată, care va folosi tuturor bisericilor, fiind vorba de un dușman comun foarte primejdios în primul rând pentru biserica catolică. Ateismul igaorant și îngâmfat, în fața bisericilor creștine unite cu munca lor de combatere va trebui să cedeze concepției creștine firești și edificatoare.

INFORMAȚIUNI.

Ziua Marelui Voevod Mihai la Arad. În ziua de 8 Noembrie, la sărbătoarea Sf. Arhanghel Mihail și Gavril, și în Arad ca și în toate localitățile din țară, după sf. liturgie s'a sărbătorit ziua onomastică a Marelui Voevod Mihai.

La Catedrala din Arad s'a ținut un Te-Deum de către I. P. C. Sa Arhimandritul Dr. I. Suciu, cu mare asistență de preoți, pentru Marele Voevod, la care au asistat toate autoritățile civile și militare, iar la sfârșit părintele C. Turic a ținut o predică despre importanța zilei. A participat și o companie de soldați, în frunte cu drapelul și orchestra militară, ridicând prin prezența lor nivelul serbării. Răspunsurile liturgice au fost date de corul societății „Armonia” sub conducerea Dlui prof. At Lipovan.

Spre un război între America și Japonia. Toate gazetele din lume scriu că Japonia se pregătește de război. Fabricile lucrează zi și noapte puști, mitraliere, tunuri, aeroplane etc. Și războiul pe care vrea să-l înceapă Japonia se îndreaptă împotriva Statelor Unite din America și, poate, și împotriva Rusiei bolșevice.

Mari neînțelegeri în partidul comunist din Rusia. Tulburările din Rusia se țin încă. Dacă până acum se răscula numai poporul muncitor, căruia nu i se dă să mănânce, de data aceasta peștele a început să se împuță dela cap. Comuniștilor de azi li-i dor de viața veche și de aceea vor să-l trântescă pe Stalin, care e vinovat, fiind că o dus Rusia de răpă. Lui Stalin aceasta nu-i place. Și de aceea a dat afară din partidul comunist o mulțime de tovarăși, în frunte cu Zinoviev și Kameniev.

Înainte de Hristos. Acesta este titlul unui volum de cuvântări scrise cu mult suflet, despre viața religioasă a popoarelor din antichitate, de preotul Ion Goron din Cluj.

Volumul, care conține 25 cuvântări — scrise cu competența unui preot care face studiul, — are format mic și costă 20 lei.

Isprava unui „pocăit”. Baptistul Alexandru Pop din Șomoșcheș a fost condamnat la 15 zile închisoare, pentru că a intrat în timpul prelegerilor în școală și a bătut pe învățătorul Mihăescu din aceea comună.

Lucru admis de legea baptistă.

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.

A apărut:

Calendarul diecezan pe 1933

Cuprinzând 1. partea calendaristică, cu arătarea tuturor pericopelor din Apostol și Evanghelie, cari se citesc în Duminică, 2. Conducătorii neamului și Bisericii românești, 3. eclipsele sau întunecimile, 4. Târgurile din Ardeal și Banat, 5. Cunoștințe practice folosite, 6. Tariful poștal, 7. Partea literară cu un bogat cuprins și ilustrații, înfățișând întâmplări din anul 1932.

Prețul Calendarului 14 Lei, iar cu semaltismul eparhiei Aradului 18 Lei. Revanzătorilor se acordă cuvenitul rabat.

Parohii vacante.

Prin strămutarea parohului Tiberiu Suciu, parohia Labașinț (protopoplatul Lipovei) a devenit vacantă și pentru îndeplinirea ei în mod definitiv, conform rezoluției Ven. Consiliu eparhial Nr. 6115/932, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficios „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu parohia sunt:

1. Un intravilan parohial, pe care se va zidi casă parohială din materialul edificiului școlar confesional, iar până la ridicarea casei alesul paroh va locui gratuit în casa proprie a preotului Tiberiu Suciu cu consensul acestuia.

2. Una sesune parohială din 32 jugh. catastrale,

3. Birul legal,

4. Stolele legale,

5. Eventuala întregire dela stat, pentru care însă parohia nu răspunde.

Alesul este obligat a suporta toate impozitele după întreg beneficiul parohial, va predica regulat și va catehiza elevii dela școala primară din loc în sensul legilor în vigoare.

Parohia e de clasa a III-a, reflectanții vor dovedi deci asemenea calificățiune.

Reflectanții sunt poțitiți ca re-cursele ajustate cu documentele recerute și adresate Consiliului parohial din Labașinț să le înainteze în termenul concursual Oficiului protopopesc ort. român din Lipova, sub durata căruia, cu prealabilul aviz al protopopului tractual și pe lângă respectarea dispozițiilor cuprinse în §-ul 33 din Reg. pentru parohii, se vor prezenta în sf. Biserică din loc, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Cei din altă Eparhie pot concura numai având consimțământul P. Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial din Arad.

Dat în ședința extraordinară a Consiliului parohial ort. român din Labașinț dela 28 Septembrie 1932.

Consiliul parohial

În înțelegere cu Fabriciu Manuilă ss. protopop.

—□—

3-3

Citiți

»Biserica și Școala«

Red. responsabil: Protopop SIMION STANA.